

DANMARKS LØVER

FRIHEDSBEVÆGELSEN MOD ASSIMILATION OG DISKRIMINATION

FRIHED OG
MANGFOLDIGHED

Grundlovstale: Frihedsbevægelsen mod assimilation

Danmarks Løver

Grundlovstale af Holger Danske, Aladdin, Den lille Havfrue, Lykke-Peer, Pigen med Svovlstikkerne, Hamlet, Ditte Menneskebarn, Skjoldungerne, Pelle Erobreren, Dana og Danmarks Løver & Løvinder

Når vi for anden gang ser os nødsaget til at tage til orde i vort smukke moderland, sker det i en blanding af bekymring og håb. Vi er stemmer og skikkelser fra eventyr og romaner, kunst og sagn. Vi er personificeringen af Danmarks kulturarv, og dog er vi så forskellige som dag og nat - og som spektret imellem. Og måske derfor ser vi i så stor bedrøvelse på den tidsånd, der hjem søger vort land og skygger for vor fælles arvs mangfoldige farver og individuelle nuancer, mens ensretningens uliberale ånd bliver til politisk diktat.

Her følger vores Grundlovstale.

Aldrig havde vi troet, at vi skulle høre begreber som »assimilation« og »den danske stamme« hyldet af andre end afsides og sekteriske røster på det kommunistiske eller nationalistiske overdrev. Aldrig havde vi troet, at vi skulle opleve ledende politikere iscenesætte en dagsorden, der i ramme alvor kan sammenfattes i overskriften: »Bliv som os eller bliv væk!« (Jyllands-Posten, 8.3.2011).

Er det virkelig vort Danmark, Søren Pind taler på vegne af? Det land, hvis verdensberømte komponist Carl Nielsen skrev, at »mangfoldighed gør netop livet så farvet og indholdsrigt«? Det land, hvis verdensberømte videnskabsmand Niels Bohr indsatte det kinesiske yin og yang i sit våbenskjold og lod skrive, at » modsætninger er komplementære«? Det land, hvis verdensberømte arkitekt Jørn Utzons fremmedartede arkitektur i operahuset i Sydney fylder os med beundring?

At dét land skal hjem søges af assimilation, er vanskeligt at bære i vores lille forskelligartede flok. Vort land er Den lille Havfrues Danmark, og et stærkere symbol på det fremmede og det anderledes findes næppe. Vort land er det Danmark, hvis nationaldigter Oehlenschläger har gjort Aladdins mellemstilige eventyr til folkeeje, og hvor arabiske låneord som »kartoffel« og »kaffe« er blevet pæredanske.

Danmark er rundet af en regnbuekulturel arv, hvis sagn og eventyr er beriget fra Asien og Nærorienten, og hvis religiøse rødder stammer fra Palæstina for siden at blive samlet i Rom og revideret i Tyskland. Hvis kritiske arv er undfanget i Perikles' antikke Athen, hvis kulturelle udsyn er rundet af renæssancen i Firenze, og hvis frihedstænkning er hentet fra oplysningstidens Frankrig og England for siden at blive internationalt anerkendt i FN. Og hvis kunst og litteratur blander vande med alverdens kulturelle floder.

Det er ikke alene, men ikke mindst på ryggen af denne foranderlige, dynamiske, mangfoldige og sprudlende arv, at det danske er blevet, hvad det er - ikke kun indtryk indefra, men i høj grad udefra. Hvor afstumpet er da ikke: »Bliv som os eller bliv væk!«

Der kunne skrives telefonbogstykke bind om vrøvlet i dette usmagelige assimilationsbud. Hvem er det »os«, som vi skal assimileres til? Børsspekulanter eller betonarbejdere? Frimurere eller Christianitter? Jehovahs Vidner eller Jægerkorpset?

Eller er det måske danskerne i bred forstand, muligvis »den danske stamme«, som Søren Pind og Bertel Haarder sværger til? Uanset hvad, gør det jo kun den propagandistiske karakter af tvangsassimilationen så meget mere åbenlys. For hvem er vel den danske stamme?

Måske neandertalerne, der var her i landet før alle andre? Eller danerne, der var svenske indvandrere? Det er ikke så ligetil, eftersom Haarders og Pinds »stamme« er en selektiv og substansløs fiktion.

Skal vi endelig give et »os« konkret mening, bliver det hele viften af uensartede individer, der i dag

MODSTANDSRADIOEN
DANMARKS LØVER: KLIK OG LYT ONLINE
 VÆLG BLANDT 60
SAMFUNDSKRITISKE
RADIO-INDSLAG

FORSIDE

TAG DEL I MODSTANDSKAMPEN

SENESTE NYT

FAQ: HVAD VI VIL OG HVORFOR

HOLGER DANSKE, ALADDIN & CO.

FACEBOOK

DOWNLOAD LØVERNES GRAFIK

VIDEO-LETTER ON DANISH RACISM

HVEM OG HVAD ER DANMARKS LØVER

KONTAKT

STØT DANMARKS LØVER

DANMARKS LØVER / WWW.LOEVER.DK
DESIGN: FORLAGET DANA
HUMANISME.DK OG DANARIGE.DK

bebor det land, vi kender som Danmark, men som derfor også opløses i virkelighedens store folkelige forvandlingskugle af forskellige værdier og standpunkter.

Der er danskere, som forsøger at assimilere, men der er også danskere, som dyrker Odin og Freja, ligesom der er danskere, der vier al fritid til menighedsrådet. Der er jøder og buddhister, og der er socialister og liberalister, der er hooligans og autonome, og der er vagabonder og økologer. De er alle sammen forskellige, og de er alle sammen en del af »os«.

Det er med andre ord meningsløst at assimilere nogen til »os«. Og hvorfor skulle »os« ikke også rumme danskere, hvis far eller bedstemor er født i Kina, Tyskland eller Egypten? Og inkludere muslimer og hinduer, ligesom det inkluderer katolikker og teosoffer, hvis anskuelse alle spænder over et spektrum fra det moderate til det yderligtgående - ganske som nationalister og ministre jo kan spænde fra fredsommelige hyggeonkler til rabiate stratenrøvere.

Det fordummende sludder om at »blive som os« opløser sig i det skinbarlige ingenting, så snart propagandaens abstraktion konfronteres med virkelighedens konkrete. Men jo mere luftige sådanne slogans bliver, desto lettere kan de i den populistiske sags tjeneste bruges til at ekskludere enhver, som ekstreme ministres assimilationspolitik selektivt dømmer ude.

Tak – men nej tak, siger vi.

Fri os for Pinds alarmistiske fjendebilleder om »skræmmende og kulturundergravende« tendenser som pseudoargument for »assimilation«, kun fordi vi opsætter badeforhæng, spiser halalslagtet kød i daginstitutioner eller synger færre salmer, som han i fuld alvor har jamret over (4.2.2008).

Fri os fra de mange kvasi-stasi-metoder blandt de kommunale myndigheder, der i forvejen agerer dyneløftere og sindelagskontrollanter over for ledige, og nu tillige skal bestikkes af staten med pengebeløb, der skal 'overtale' indvandrere til at forlade landet.

Og fri os fra den ensrettende graduering af mennesker efter points, nytteværdi og assimilationspotentiale – at tænke sig, at vi igen skal se indførelsen af et system som det antijødiske dekret fra 1726 om, »at ingen jøde må bosætte sig i Danmark, medmindre han enten ejer 1.000 rigsdaler og bygger et hus - eller indretter et manufaktur [en virksomhed]«.

Men dertil er det kommet.

Bliv væk, lyder beskeden til Holger Danske, hvis ophold i udlandet betyder lukkede kasser og foragt i moderlandet; og medmindre han kan stille en formue på et par hundredtusind kroner, skal han heller ikke gøre sig håb om at få en hustru med hjem.

Tænk, at vi i det 21. århundrede skal længes tilbage til de helt elementære ord i Jyske Lov: »Løven skal ikke gøres eller skrives til nogen Mands særlige Fordel, men efter alle deres Tarv, som bor i Landet.« Eller til den Poetiske Edda: »... bliv ei glubsk mod Gjæst, gjen ham ei paa Port, / vær de Trængendes Velgjører.«

Men den danskhed – den menneskelighed - er raderet væk i Løkkens lykkeland.

I stedet har vi fået en udansk, uliberal og uhyggelig trang til at gå i takt. Til ensformighed, til ensretning og ensidighed. Etnisk korrekthed er den nye politiske målestok.

Men som vi har nævnt, er der også spinkle grunde til håb. En omfattende værdiundersøgelse fra Sociologisk Institut på Københavns Universitet viser, at flere og flere borgere er blevet mere tolerante over for indvandrere. Og imens ligner Dansk Folkeparti mere og mere en karikatur af sig selv. Frygten for indvandrere, der stjæler saftvand og kage på landets hospitaler, forbud mod parabolere og krav om bare bryster i danmarksreklamer har reduceret partiets udmeldinger til en farce.

Sådan så det ikke ud, da vi i en kronik i Politiken for små to år siden (23.8.2009) slog til lyd for en »[modstandsbevægelse imod Dansk Folkepartis besættelsesmagt](#)«. Det forargede ikke så få, men vi blev overvældet af den store opbakning - i løbet af en måned havde over 30.000 meldt sig på Facebook.

Hensigten var blandt andet at gøre opmærksom på den hårrejsende retorik, som ledende folk i Dansk Folkeparti gjorde gældende, når de sammenlignede sig selv med besættelsestidens »modstandsbevægelse«, mens landets socialt marginaliserede og splittede indvandrere blev gjort til de rene »nazister« og en regulær »besættelsesmagt«.

Denne absurde propaganda er i dag klædt af, og de folk i og omkring partiet, der har fastholdt den iscenesættelse, fremstår både retrospektivt og aktuelt aldeles lattervækkende.

Ingen kan vel med et minimum af saglighed undgå at ryste på hovedet, når Mogens Camre spurter ud ad propagandaens selvafslørende overdrev: »Jeg er ked af at sige det – ingen burde være i

tvivl om min holdning til nazisterne - men de tyske soldater opførte sig bedre i vore gader [under besættelsen] end de muslimske drenge - meget bedre - de var veldisciplinerede unge tyske drenge.« (3.7.2009).

Og ytringsfriheds-selektivisterne i Trykkefrihedsselskabet har tilsvarende sagt farvel til de sidste trevler af troværdighed i bizarre udgydelser som Lars Hedegaards julefrokosttale mod muslimerne: »De voldtager deres egne børn. Det hører man hele tiden. Piger i muslimske familier bliver voldtaget af deres onkler, deres fætre eller deres far.« (2.12.2009). Året efter fulgt op med følgende analytiske dybsindighed: »Når de er færdige med at dræbe os, vil de begynde at dræbe hinanden, som vi ser i forskellige lande som Irak.« (3.10.2010).

Hele denne overbudretorik fænger desværre stadig de mest radikale nationalistiske elementer, og vi har endnu til gode at se Dansk Folkeparti tage afstand fra vanviddets fortsættelse – men partiets selviscenesættelse som »modstandsbevægelse« ser altså ud til at være passé. Derfor er der heller ingen grund til længere at benytte samme betegnelse som det sarkastiske modbillede, vi lancerede med vores egen »modstandsbevægelse« i 2009, og som vi i 2010 fulgte op med 60 radioindslag i Modstandsradioen Danmarks Løver på Den Anden Radio.

Fronterne har flyttet sig, så vi dropper ironien og kalder os i 2011 dét, vi er – en frihedsbevægelse.

Og det er der hårdt brug for, sådan som friheden i dag sjofles og vendes på hovedet, ikke mindst af den allestedsnærværende Søren Pind, ufrihedens ukronede førsteminister.

Ganske vist kan han frejdigt fastslå, at »alle mennesker er født lige« og »udstyrede med umistelige rettigheder« (10.12.2009), men hvis dét er Pinds oprigtige opfattelse, er det ualmindelig absurd, at han som legekammerat har valgt Dansk Folkeparti.

Her kalder Søren Krarup menneskerettighederne for »nutidens grundlægn, vor tids afgudsdyrkelse« og fastslår: »Menneskerettighederne er virkelig vor tids fordærvsmagt, djævelen i skikkelse af en humanitær lysengel, forfalskningen og sammenblandingen af Gud og menneske, himmel og jord.« (Tidehverv, 2000). Og partifællen Mogens Camre hamrer med: »Vi må opsigte FN's flygtningekonvention, vi må blokere EU's charter om borgernes rettigheder« (18.5.2004).

Hvor hult klinger det derfor ikke, når Pind med rollespils-patos bedyrer: »Der er brug for demokratiernes sammenslutning – som ridderne rundt om Kong Arthurs bord – der vil sværge på at sikre og overholde frihedsrettighederne.« (10.12.2009).

Nej, for Pind er frihed og rettighed primært et selektivt redskab i en populistisk agenda – godt, når det afstiver den liberale selviscenesættelse og kan bruges til at slå andre lande i hovedet med, men skidt, så snart han kommer i tanker om, at frihed og menneskerettigheder forpligter ham selv og den danske regering.

En frihedsbevægelse vil selvfølgelig modsat kæmpe for, at frihed er frihed for den enkelte, uden skelen til herkomst eller anskuelser. Imod statsformynderiske særkrav til visse danskeres udlændingeægteskaber og imod ét sæt rettigheder for de privilegerede og et andet for resten.

Men selv om Dansk Folkeparti har tabt momentum, kan partiet trøste sig med den 'succes', at medløberpolitikere har overtaget deres rolle og ført assimilationspolitikken langt ind i regerings- og oppositionskontorerne.

Der er derfor brug for en frihedsbevægelse, som vil kæmpe for den elementære personlige friheds genkomst imod enhver politiker, der fremmer diskriminationen – eller af populistiske og magtstrategiske hensyn bøjer sig for den.

Der er brug for en frihedsbevægelse, som heller ikke til et folketingsvalg glemmer oppositionspolitikere som Ole Sohn, der ikke vil ændre et komma ved asylpolitikken, hvis SF kommer til magten. Efter et lille tiårs rettighedsundergravende stramninger på asylområdet, hvor børn og voksne er blevet traumatiseret og umyndiggjort i årelang uvished med svære psykiske problemer og selvmord, fastslår Sohn således: »Der sker ingen ændring af dansk asylpolitik ...« (Berlingske, 26.9.2009).

Der er brug for en frihedsbevægelse, som ikke har den fjerneste berøringsangst ved at konkludere, at ikke blot Søren Pind og Karen Jespersen m.fl., men også Ole Sohn og Henrik Sass Larsen er ufrihedens politikere, og at enhver personlig stemme på Sohn og Sass i realiteten er en stemme på Dansk Folkepartis asyl- og udlændingepolitik anno 2001-2011.

Der er kort og godt brug for en frihedsbevægelse, der kæmper for forfulgte asylansøgere, indvandrere og alle de danskere, der har været så 'uheldige' at forelske sig i en udlænding, men ikke kan efterleve statsformynderiets formue- og ejendomskrav. En frihedsbevægelse, der tør sætte navn på de frihedsforægtende politikere i VKO og deres medløbere i S-SF, der vil fastholde status quo.

Derfor dette opråb og denne invitation til de af jer, der ligesom os har fået nok af Pinds & Kjærsgaards assimilation og af Sass' & Sohns appeasement. Derfor denne frihedsbevægelse på tværs af herkomst og indkomst, farve og tro, ideologi og parti. Derfor Danmarks Løver.

Vi er ingen forening og har intet kontingent, men er et netværk til gensidig inspiration og mobilisering. Og enhver, der kan og vil kæmpe i sit eget navn for ægte frihed og mangfoldighed i Danmark, og som aktivt vil protestere imod assimilations- og diskriminationspolitikken – uanset i hvilket parti – er en af Danmarks Løver.

[Tweet](#)

 Like 218

Rune Engelbreth Larsen og Flemming Chr. Nielsen (Politiken, 5.6.2011).

FIND OS PÅ FACEBOOK: [DANMARKS LØVER](#)
